

[Ulla Worm.]

skal lovgives herom, får mere og mere forståelse for. Det er jo hensynet til invaliden, til det gamle menneske, der skal diktere hjælpen, så han eller hun kan beholde sit eget hjem. For mange mennesker er det en hjertesorg at skulle opgave deres hjem. Det kan føles som en umyndiggørelse at skulle flytte på et plejehjem, og så kan dette plejehjem være nok så godt. Derfor er det rigtigt, at der er så mange alternativer til plejehjemsanbringelse som muligt. Naturligvis er det lige så vigtigt, at der er det fornødne antal pladser på forskellige plejehjem for de mennesker, der ikke kan klare tilværelsen ved egen hjælp mere.

I øvrigt gives der efter lovforslaget også nu udvej for at yde bistand eller hjælp til mennesker, der kun får invaliditetsydelse og bistands- og plejetillæg, så også de kan få indrettet deres bolig hensigtsmæssigt, ligesom kollektivboliger kan ændres, så de bliver mere praktiske for pensionister. Disse udgifter kan afholdes over omsorgsloven.

For yngre handicappede må dette være vejen til en mere tilfredsstillende og selvstændig tilværelse i stedet for måske altid at være henvist til at leve på plejehjem sammen med ældre og ofte meget svagere patienter.

Efter den gældende lov kan der oprettes amtsplejeudvalg, der medvirker ved undersøgelser af behov for nye plejehjem. Man ønsker nu at gøre disse amtsplejeudvalg obligatoriske fra 1. april 1973 på grund af de gode erfaringer, man har med dem.

Jeg er enig i, at en planlægning her er absolut nødvendig. Det er også nødvendigt med en visitation af plejepatienterne foretaget af et udvalg af læger og sociale myndigheder, så plejepatienterne bliver indlagt de rigtige steder. Jeg er fuldt ud klar over, at lægerne har en stor indsigt med hensyn til plejepatienternes sundhedsmæssige tarv, og det er naturligvis uhyre vigtigt, men vi må heller ikke glemme, at det er mennesker, der er tale om, og ikke brikker, der skal passes ind i et mønster. Jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt, at hjemstedskommunens sociale myndigheder altid skal være stærkt repræsenteret i udvalget, så forbindelseslinjerne til de gammelkendte forhold for plejepatienterne ikke bliver kappet over.

Når dette er sagt, vil jeg da gerne indrøm-

me, at der alle kontrolforanstaltninger til trods har fundet fejlplaceringer sted, så de dyre plejehjemspladser ikke har været udnyttet hensigtsmæssigt nok. Jo flere vi hjælper uden for plejehjemmet, des flere kan vi hjælpe af de hårdest ramte dér, hvor det store og tunge plejebæbehov er. Der er som nævnt en rigtig udvikling i dette lovforslag, men vi er ikke langt nok.

Det er også nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at andre lovgivningsområder skal drages med ind i omsorgsområderne, bl. a. boliglovgivningen.

Det er meget vigtigt, at plejehjemmenes standard afgøres lokalt, og at refusionerne ikke er højere, end at man stadig har blik for den fornødne økonomi.

Jeg vil gerne her gøre opmærksom på det forslag til folketingsbeslutning om standarder og normer, der er til behandling i et andet udvalg, og erindre om de mange venlige udtalelser fra socialministeren og økonomiministerens, vi fik ved lovforslagets første behandling. Men hvad er der sket? Jeg vil gerne spørge socialministeren i dag, om det ikke var rimeligt, at tinget fik oplysning om, hvor langt man var kommet i den sag med hensyn til at efterkomme vore ønsker. Det har jo megen relation til det lovforslag, vi her behandler.

Desuden vil jeg gerne henlede ministerens opmærksomhed på de nye veje, man i Odense har betrådt med plejehjemsbyggeri. Måske var der noget at hente dér. I alle tilfælde er jeg ikke i tvivl om, at de mange store stigninger i standard og personaleforbrug vil dæmpes, hvis kommunerne selv må betale en lidt større andel. Jeg vil gerne understrege, at der ikke skal være tale om at sænke standarden på hjemmene, men at holde igen på den, så vi får råd til det, vi gerne vil. Jeg tror sådan set, det er det, man har gjort i Odense.

Vi kan gå med til, at de private plejehjem uanset patientantallet skal indgå overenskomst med kommunen med dertil hørende tilsyn. Alle de mange udmærkede privatdrevne hjem, som har opfyldt og stadig opfylder deres mission, kan ikke have noget imod denne ændring.

Vi kan ikke uden videre gå med til at forhøje lommepengene til pensionister under 60 år på plejehjem fra 184 kr. til 405 kr. om måneden. Det er en meget betydelig forhø-